

(2003/C 52 E/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2394/02**af Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) til Kommissionen**

(2. august 2002)

Om: MPA-hormonskandalen

1. Wyeth Pharmaceuticals i Irland skiller sig af med hormonaffald via forarbejdningsvirksomheden Cara Environmental Technology. Tillader affaldslovgivningen, at en farmaceutisk virksomhed skiller sig af med hormonaffald uden at kontrollere, hvad der sker med affaldet? Fremgår det helt klart af affaldslovgivningen, hvilke bestemmelser en virksomhed er forpligtet til at rette sig efter ved forarbejdning og senere eksport af dette affald? Hvorvidt har de irske myndigheder i tilstrækkelig grad kontrolleret, hvad der er sket med dette affald, og er alle eksporttilladelser i orden?
2. Bliver den belgiske virksomhed Bioland, der har forarbejdet MPA-hormonet, i tilstrækkelig grad kontrolleret af den belgiske regering og de offentlige myndigheder, i og med at denne virksomhed allerede oftere er kommet i miskredit på grund af en ret lemfældig håndhævelse af bestemmelserne?
3. Hvordan kontrolleres de nederlandske virksomheder, der har forarbejdet dette affald, i foderkæden?
4. Kan der gives en oversigt for hver medlemsstat over den finansielle skade, som rammer svineavlen på grund af eksportbegrænsningerne, nedlukning af mange virksomheder i nogle uger og besætningens eventuelle ufrugtbarhed?
5. Hvorvidt kan den europæiske produktansvarslovgivning give en løsning med hensyn til den skade, som kvægavlerne har lidt?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne**

(21. oktober 2002)

1. Fællesskabslovgivningen vedrørende affald, navnlig artikel 4 og 8 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (rammedirektivet om affald)⁽¹⁾, bestemmer, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldet genindvindes eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed, dyresundheden eller miljøet bringes i fare. Medlemsstaterne skal sikre, at affaldet overlades til en virksomhed, som har tilladelse til at genindvinde eller bortskaffe affaldet. Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾ fastlægger de forpligtelser, som skal opfyldes af alle parter, der deltager i overførsel af affald. Forordningen bestemmer klart, at overførsel af AD 010-affald⁽³⁾ fra fremstilling og tilberedning af farmaceutiske produkter (som det affald, der her er tale om) skal følge en bestemt kontrolprocedure baseret på forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke. Det er medlemsstaternes ansvar at sikre, at alle parter lever op til disse bestemmelser.

Kommissionen har skrevet til de kompetente myndigheder i Belgien og Irland med henblik på at få yderligere oplysninger om gennemførelsen af Fællesskabets affaldslovgivning i dette særlige tilfælde.

2. Kommissionen er blevet oplyst om, at Bioland aldrig har fået tilladelse til at forarbejde farmaceutisk affald. I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 skal AD 010-affald fra fremstilling og tilberedning af farmaceutiske produkter klassificeres som »orange« affald. Overførsel af farmaceutisk affald skal således følge en bestemt kontrolprocedure baseret på forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke.

I henhold til de foreløbige resultater af de undersøgelser, som blev gennemført af de kompetente myndigheder i Belgien og Irland, blev affaldet indeholdende MPA ukorrekt klassificeret som »grønt« affald (som er undtaget fra kontrolprocedurerne). Derfor modtog de kompetente lokale myndigheder ikke nogen anmeldelse og havde ikke kendskab til overførslerne.

Kommissionen er også blevet oplyst om, at Bioland ikke havde tilladelse til at levere direkte til fødevarerindustrien. Som følge heraf havde det kompetente kontrolagentur ikke kendskab til virksomheden. Der kræves ikke tilladelse for at levere til foderstofindustrien.

3. Nederlandske producenter og andre erhvervsdrivende inden for foderstofindustrien bliver kontrolleret af Productschap Diervoeder (PDV), en statslig handelsorganisation. PDV har på vegne af den nederlandske regering ansvaret for at gennemføre fællesskabslovgivningen vedrørende foderstofkontrol. Organisationens inspektorat, Keuringsdienst Diervoedersector (KDD), er akkrediteret i henhold til den relevante standard (EN45004).

Yderligere kontrolbesøg gennemføres af Rijksdienst voor de Keuring van Vee en Vlees (RVV) og Algemene Inspectie Dienst (AID).

Derudover har den nederlandske foderstofsektor oprettet sit eget kvalitetssikringsprogram, ordningen for god fremstillingspraksis. Virksomheder, som deltager i programmet, påtager sig en række ikke-lovbestemte forpligtelser, som f.eks. udelukkende at handle med råmaterialeleverandører, som er anerkendt under ordningen for god fremstillingspraksis (eller en tilsvarende ordning).

Desværre har to virksomheder, som er godkendt under ordningen, købt råmaterialer af Bioland. Bioland har aldrig været godkendt under ordningen. I mellemtiden har begge virksomheder fået deres godkendelse i henhold til ordningen inddraget.

4. Nederlandene er den medlemsstat, som er blevet hårdest ramt. De nederlandske myndigheder vurderer tabene som følger: primærsektoren (landmænd): 43 mio. EUR på grund af destruktion af dyr og tab af indtægt; foderstofsektoren: 33 mio. EUR på grund af destruktion og tilbagekaldelser; slagterier: 25-50 mio. EUR på grund af en midlertidig nedgang i produktionen og eksportbegrænsninger; den nederlandske regering: 6 mio. EUR hovedsageligt på grund af øgede udgifter til prøver og overvågning. Det giver et samlet tab på 107-132 mio. EUR.

5. Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om en fælles ordning for erstatning for økonomisk tab, som forbrugerne har lidt på grund af defekte produkter.

Fællesskabsordningen dækker ikke et (økonomisk) tab, som landmændene har lidt i forbindelse med, at de har anvendt »defekte« foderstoffer (f.eks. kontaminerede foderstoffer), da dette tab blev lidt inden for rammerne af en økonomisk aktivitet og ikke vedrører varer beregnet til privat brug eller fortæring.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽²⁾ EFT L 30 af 6.2.1993.

⁽³⁾ Affald, som kan indeholde enten uorganiske eller organiske bestanddele.

⁽⁴⁾ EFT L 210 af 7.8.1985.

(2003/C 52 E/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2398/02

af David Bowe (PSE) til Kommissionen

(5. august 2002)

Om: Neurovidenskab

Mener Kommissionen ikke, at en offentlig debat om de etiske begrænsninger for nye udviklinger inden for neurovidenskab for længst burde være indledt? Er Kommissionen enig i, at der bør oprettes et rådgivende organ svarende til det organ, der er blevet oprettet for at rådgive om genetiske spørgsmål, med henblik på at bistå Kommissionen og andre, for så vidt angår neurovidenskab? I benægtende fald, hvorfor ikke?